

der ikke er tilfredse. Det er menneskeligt. Det kan jeg godt forstå. Det er også en uvurderlig menneskelig egenskab hos hr. Jacob Haugaard, at han undrer sig. Hvis man ikke stadig væk undrer sig, hvad er det så i og for sig, der kommer med nye impulser til én? Og det skal gå ordentligt til, skal det! Det skal også gå ordentligt til for de mennesker, der arbejder i Slots- og Ejendomsstyrelsen, og som bliver hængt ud hver dag, fordi fru Kirsten Jacobsen kommer med sådan nogle usaglige angreb. Det kunne man også tænke på.

Og hvis man ikke kender dem, så findes de rundt omkring på Slotsholmen hver morgen. Det er dem, der gør rent. Det er dem, der altid har smil på læben, når man siger goddag. Det er også dem, der gør deres arbejde og kæmper for deres arbejdsplads. Er det forkert? Jeg synes, det er meget ordentligt!

Men når man kun beskæftiger sig med det, der står i pressen om amtmandsboliger og den slags, får man en forkert og urealistisk vurdering af, hvad der foregår. Og jeg forventer ikke – og det har jeg aldrig forventet – at man som menigt medlem af Folketinget skal kunne gå i dybden med alle disse ting – slet ikke! Det, der foregår på Folketingets talerstol, er selvfølgelig en dialogisk debat, og det er den, vi tager op. Det er det, det drejer sig om. Lad os komme til sagen!

For det første mener jeg at kunne erindre – det *kan* være en erindringsforskydning, men er det ikke – at man i sin tid under en tidligere regering bestående af Venstre og De Konservative etablerede Slots- og Ejendomsstyrelsen, fordi man ønskede en slagkraftig styrelse, der både ud fra det, den var god til, og ud fra de arbejdsopgaver, den havde, kunne få lov til at udnytte den synergieffekt, der var både med hensyn til ejendomsporteføljen og med hensyn til rengøring, vagt og teknik, fordi de mennesker jo havde det arbejde og man dermed kunne udnytte deres arbejdskapacitet. Sådan var det, og det var der fremtiliget meget stor forståelse for, også hos medarbejderne.

I dag der er nok lidt mindre forståelse for, at de to partier, der var med til at etablere styrelsen, ikke kan bakke den op, men stort set fra den side kun har hånsord tilovers. Jeg ved godt, at hr. John Vinther markerer, og jeg erindrer også hr. John Vintners første bemærkning, og den er jeg tilfreds med, for den er nemlig rigtig; men det forklarer jo ikke, at man i dag ikke vil være med til at komme med de politiske tilkendegi-

velser, der er nødvendige for, at Slots- og Ejendomsstyrelsen også fremover kan fungere.

Det var det første, jeg gerne ville sige. Men fordi jeg hele tiden heroppefra bliver skudt i skoene, at det ikke helt er det, der foregår i det virkelig liv, må jeg nok også sige, at de, der har med virksomheder at gøre, jo udmærket ved, hvordan man iværksætter sådanne tiltag – hvad enten det f.eks. er ØK eller andre virksomheder. For når der er noget, der ikke lykkes, så prøver man på at rette det op. Og først når det ikke lykkes, ser man på, hvad der så skal ske. Det er en ganske almindelig proces i en stor virksomhed. Jeg siger det bare for informationens skyld.

Hvad har vi så gjort i Slots- og Ejendomsstyrelsen? Det er jo klart, at jeg tager kritikken til efterretning. Jeg har aldrig nogen sinde lagt hånd over den kritik – aldrig! Jeg har sagt, at den var berettiget. Og berettiget kritik skal tages til efterretning, således at man får tingene op at stå. Og det svar har vi givet både til Rigsrevisionen og til statsrevisorerne.

Så kan det da godt være, at nogle synes, at det er stileskrivning for grundskolen, men det er jeg glad for, for det betyder, at folk kan forstå, hvad vi skriver, og det er da en fordel. Det kan selvfølgelig også skyldes, at jeg har en baggrund som folkeskolelærer og derfor er i stand til at udtrykke mig rimelig fornuftigt også skriftligt.

Vi har selvfølgelig gennemgået disse ting, og hvad har vi så gjort? Vi har rettet op på det økonomiske og – som fru Pia Larsen også tilkendegav – fået en ny direktør. Men en ny direktør gør det jo ikke alene; det ved jeg da alt om. Men det er jo sådan, at når man skal reorganisere nogle ting, skal der nye impulser til og folk, som er vant til at tage fat på de problemer, der er, når man skal lægge to forskellige umage ting sammen og få dem til at fungere som en enhed, og derfor har vi fået en dygtig direktør. Og jeg er glad for, at fru Pia Larsen også tilkendegav, at der ikke var nogle af bemærkningerne, der gik på vedkommendes kvalitet, og det er jo det afgørende.

Dernæst er der jo klart en ny struktur med hensyn til, hvordan man får stabscheferne til at fungere.

Endelig har vi selvfølgelig taget fat på det fremtidige stykke arbejde, der skal laves, ikke kun inden for økonomistyringen, men også inden for ledelsen.

Jeg synes, det er vigtigt at få gjort klart, at det er de tiltag, der er sat i gang. Og alle, der beskæftiger sig med disse ting, ved, at det selv-